

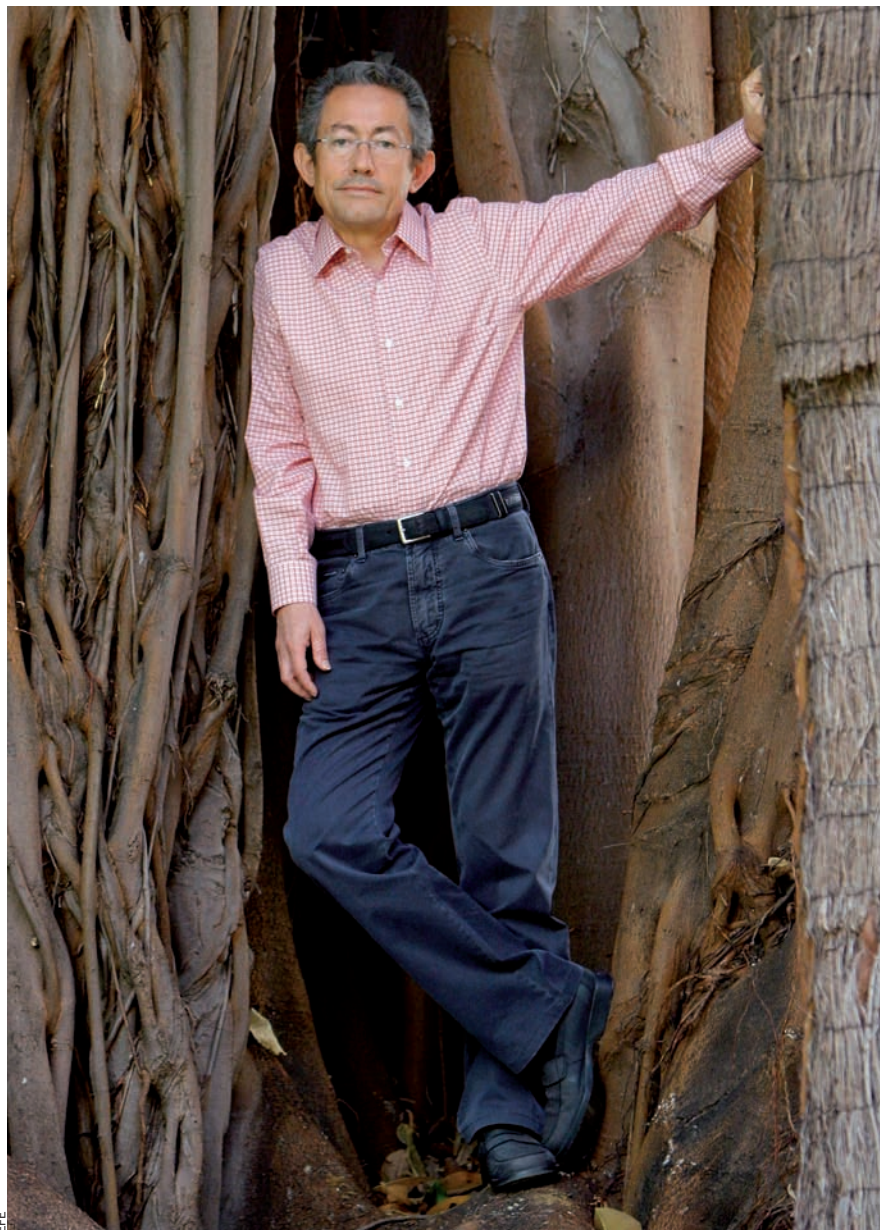
que tot quedarà en no-res, perquè aportarà nous testimonis i s'acceptaran proves que, a parer seu, l'exculpen.

Tot plegat, dependrà de la voluntat del jutge Flors, que prompte citarà les dues parts. La interlocutòria dictada per aquest magistrat el juliol passat era tan pulcra i detallada que costa de creure que canvie de parer. En cas de dubte, cal anar a judici, i Flors hi veu un possible delictes de suborn passiu impropis, una figura legal que dos jutges dels tres de la sala penal del TSJ valencià van buidar de contingut. Juan Luis de la Rúa –més que amic de Camps, segons que aquest ha reconegut– i José Ceres van arxivar la causa dels vestits el 3 d'agost, en ple estiu, mentre Juan Montero –també conservador– emetia un vot particular en què explicava que hi havia motius per a jutjar el president i els altres tres encausats: Ricardo Costa, l'ex-vice-president Víctor Campos i Rafael Betoret, ex-cap de gabinet de la Conselleria de Turisme. De la Rúa i Ceres van argumentar que Camps no va mitjançar per afavorir la trama. En canvi, els cinc magistrats de la sala penal del Tribunal Suprem –dos de conservadors, dos de moderats i un de progressista– entenen que, fora com fora, Camps va ser gratificat a bastament per ser qui és, i que cal jutjar-lo..

Mariano Rajoy, *laissez faire, laissez passer*, no vol tallar el cap a qui salvà el seu ara fa dos anys, al congrés estatal de València. Camps espren al màxim, així, la seua vida política. Mentrestant, el seu nucli dur –el vice-president Juan Cotino, el portaveu parlamentari i conseller Rafael Blasco, i l'alcaldesa Barberà– van sentir crits de “delinqüents” a l'eixida de la seu. Cotino va encarar-se amb els desafectes, Blasco va estripar-los una pancarta i Barberà fins i tot va amenaçar de denunciar una jove crítica. L'actitud passiva del president fa perdre els nervis als seus companys.

Camps, més caut, va abandonar el carrer de Quart per la porta del darrere. A través del vidres tintats del vehicle oficial encara va poder observar una coincidència macabra, però: al carrer de la seu del PP, amb prou feines a 50 metres de la porta principal, hi havia aparcada la “unitat de cobrament número 39” del Cobrador del Frac. El ninotet que el representa, a més de frac, duu bigoti.

Víctor Maceda

“Camps no té gaire capacitat de raciocini”

Ángel Luna és el portaveu del PSPV-PSOE a les Corts valencianes. Assot de Camps durant tota la legislatura, troba “inconcebible que Gènova el defense d'aquesta manera, si no hi ha res que afecte les finances del PP”.

“Políticament, l’escenari és dolentíssim: una part important del PP de la Comunitat Valenciana, la majoria, s’ha tancat al voltant de Camps. És una situació insostenible a termini mitjà i llarg, però que de moment pensen mantenir. Això crisarà molt la vida política valenciana, el PP mateix i, encara pitjor, provocarà un deteriorament de les institucions.” Àngel Luna acaba d’assabentar-se de la resolució unànime de la sala segona del Tribunal Suprem, que per cinc vots a zero reobre el cas dels regals a Camps.

—Els socialistes presentàreu una querella contra la cúpula del PP valencià i cinc empresaris que el poden haver finançat il·legalment. També sou acusació particular en el cas dels vestits, cosa que us ha permès de recórrer al Suprem contra l’arxivament del TSJCV. La via judicial, criticada fins i tot internament, queda ara validada?

—L’estratègia era inexcusable. Quan t’enfrontes a indicis tan evidents de corrupció, no hi cap el debat estratègic. Al començament vam mirar de cenyir el debat al terreny polític, a les Corts, perquè Camps s’explicara i hi haguera un debat, la cosa més normal en democràcia. Volíem que assumira la seua responsabilitat, però només deia que “no hi ha contractes, no hi ha res de res”.

—Encara ho diu.

—Sí, un any més tard, després de tot allò que hem vist i sentit, encara ho diu. Per això, vista la impossibilitat de debatre en seu parlamentària i quan el TSJCV admet a tràmit el cas dels vestits, ens hi personem. Però després es féu públic un informe de la brigada contra la neteja de capital que també deixa al descobert uns indicis claríssims de finançament il·legal a costa de les institucions. Davant tot això, no teníem cap més alternativa que actuar. Parlem de l’essència de la democràcia! Era una situació excepcional, ens hi jugàvem la supervivència del sistema. Com que els indicis eren tan obvis, els tribunals ens van donant la raó. Hi ha bastant material a investigar...

—Éreu optimistes respecte a la decisió que el Suprem havia de prendre el 12 de maig, però també ho era Federico Trillo, que fins i tot va calmar la vigília Rajoy i Camps... Amb tot, no us devíeu esperar un 5 a 0.

—Sí, esperava un pronunciament con-

tudent. Confie molt en el funcionament de les institucions, i era notori que l’arxivament al TSJCV havia estat erroni, s’havia vulnerat plenament la interpretació que fins aleshores es feia de l’article 426.1 del codi penal.

—Un arxivament amiguista, vaja,

—Era un arxivament que implicava derogar l’article en qüestió. Si aquest article no pot aplicar-se en el cas de Camps, no podrà aplicar-se mai més i caldria eliminar-lo. Però això depèn del Parlament, no dels jutges. Els jutges no poden dir “aquest article no l’aplique”. La cosa era claríssima, m’hauria sorprès molt que el Suprem no haguera acceptat el nostre recurs i el de la fiscalia de l’estat. No dubtava que ho faria.

—Més enllà dels vestits hi ha el presumpte finançament il·legal del PP valencià [la setmana passada, l’Agència Tributària va fer públic un forat negre de 2,5 milions], el fraccionament irregular de contractes, la boirosa fundació creada amb motiu de la visita del papa... Podria ser que hi arribaren més causes del TSJ madrileny i que es conformara un paquet processal?

—Pot ser. Tot va interrelacionat: els regals provenen de qui provenen, han signat contractes amb ells i, alhora, al finançament irregular han participat com a intermediaris aquells que han fet regals i han rebut contractes. Passa, però, que processalment porten ritmes diferents: el cas dels vestits va més avançat. Quan sapiguem la sentència del Suprem [aquesta setmana], hi actuarem. Sempre hem demanat proves que relacionaren la recepció dels vestits amb l’atorgament de contractes i el finançament irregular del PP. Totes aquelles proves, però, van ser rebutjades pel TSJCV perquè va al·legar que en aquell moment tan sols era competent en l’afer dels vestits. És clar que tot va relacionat i que, com diu ell, Camps no s’ha venut per tres vestits: en realitat, el problema és tot allò que hi ha al voltant.

—El vostre secretari general, Jorge Alarte, ja ha demanat que es relacione tot plegat. El suborn deixaria de ser passiu i passaria a ser actiu.

—Seria suborn, malversació de cabals públics, delictes de prevaricació, delictes

de finançament il·legal de campanyes electorals... Hi pot haver un grapat important de delictes.

—Rafael Blasco, portaveu del PP a les Corts, anuncia que es querellaran contra vostre per haver-ho suggerit.

—No em preocupa gens. Es posarà de manifest, de nou, què hi ha al darrere de tot açò.

—“Tot açò”, segons Camps, és un procés “que fa riure”.

—Camps és fora de la realitat, no entén que això li puga passar, segurament per la seua deficient formació democràtica. Té una concepció de la democràcia purament instrumental: sóc escollit per a quatre anys i durant aquests quatre anys puc fer i desfer com vulga. En saber la decisió del Suprem, de seguida ha pensat de convocar eleccions, tot mirant de contraposar el vot dels ciutadans a l’aplicació de les lleis. No ha entès res, encara! Degué faltar a classe, la setmana que impartiren el sistema democràtic al seu curs de dret.

—“Els 45 milions d’espanyols saben que sóc una persona honrada”, va assegurar la vesprada del dia 12.

—I, a més, evoca allò de què “desde Finisterre al Cabo de Gata, todo el mundo está con JR”, que cantava Pepe da Rosa. Aquests tics demostren la cultura profundament barroera del personatge. O és tan fora de la realitat que no comprèn què passa, o ha decidit de dir allò que li vinga de gust, perquè ho repetesquen fins a l’extenuació els mitjans afins.

—Llegim titulars impensables no fa gaire, en alguna premsa amiga...

—N’hi ha que no estan disposats a suïcidar-se debades.

—Camps s’ha autoproclamat candidat i ha dit que no descarta de convocar eleccions. Passaran totes dues coses, una de sola o no cap?

—Ell voldria convocar eleccions anticipades i ser-ne el candidat, però integra una societat al 50% amb la seua de Gènova, on tenen la clau d’imposar el candidat. I allà, que no són simples, li fan costat perquè no tenen més remei i per raons que se sabran algun dia, però no accepten l’escenari que els proposa.

—La implicació del PP estatal amb Camps excedeix el sentimentalisme?

“Camps degué faltar a classe la setmana que impartiren el sistema democràtic”

Segons Luna, que fou alcalde d'Alacant del 1991 al 1995, "Camps té una concepció de la democràcia purament instrumental: sóc escollit per a quatre anys i puc fer i desfer com jo vulga".

—És inconcebible que defensen Camps d'aquesta manera, si no hi ha res que afecte les finances del PP. Gènova no té mans lliures per actuar contra Camps perquè també està esguitada pel finançament irregular.

—Camps ha anunciat, per a la darrera de maig, un gran acte de commemoració del tercer aniversari de la victòria del 2007. Hi podria assistir Rajoy? Ha afirmat que "Camps serà el candidat, diga què diga la justícia".

—Rajoy ha de retratar-se prompte. Fins ara ha optat perquè es podrien els problemes o perquè se solucionaren tots solets. Si ve i dóna suport a Camps, ja sabem com actua davant la corrupció. Camps torna a ser encausat, com el juliol passat. Esteban González Pons i alguns altres diuen que no, però Camps és encausadíssim, superencausadíssim. Més, és impossible.

—Quina diferència hi ha entre ell i Ricardo Costa, que va ser destituït i suspès de militància?

—Camps manava i Costa obeïa. Si el responsable era Costa, Camps ho era doblement. Això no ho han explicat encara i ningú no pot entendre-ho. Han destituït Costa, l'han maltractat en públic, quan ell, com digué, tan sols complia ordres.

—Us genera empatia, Costa?

"Com m'imagino que està ara Eduardo Zaplana? Gaudint"

—De cap manera. Costa, en tot aquest procés, ha estat un sicari. I els sicaris no em generen empatia. Costa, de manera amorosa, ha complert fidelment les ordres que li han donat. Ha vulnerat la legalitat per afavorir els interessos del PP.

—Com us imagineu que està ara Eduardo Zaplana?

—Gaudint.

—Sorgeixen veus al PP que qüestionen les directrius de Blasco a Camps.

—Blasco és un professional del poder amb unes connotacions d'amoralitat semblants a les de Costa. Tot s'hi val, per mantenir el poder. Ha estat un bon professional perquè sempre ha estat on hi havia poder, però ara, quan hi ha una situació difícil, mostra les mancances com a estrateg. El seu paperot és de nota: posa en pràctica totes les males arts que ha après a la seua carrera política, però cap no li funciona. Els fets són d'una força tal i han penetrat tant en la ciutadania, que no és capaç de distraure ningú.

—Amb tot, Rafael Blasco va deixar anar que el PP potser hauria d'haver demanat disculpes per Gürtel...

—Sí, i ràpidament el van cridar a capítol. Això demostra, però, que Blasco ja està en disposició d'abandonar Camps, rumia de quina manera pot conservar el poder el PP. Camps, l'ha ocupat transi-

tòriament, com Zaplana. El problema és que Camps ha concentrat tot el poder en la seua persona i no té gaire capacitat de raciocini. A Camps, l'importa poc si el PP conserva el poder o no, una vegada ell se n'haja anat. Blasco i alguns altres, en canvi, sí que pensen en l'endemà.

—Barberà comparà els vestits amb les anxoves; ara diuen que al fill de Bono li han obsequiat desenes de cavalls, i González Pons fins i tot informa que Milano —d'on provenien els vestits— és una botiga "normaleta tirant a baixa". Ja no es qüestiona l'existència dels regals, sinó la qualitat.

—Aquest és un punt d'inflexió importantíssim, però ara caldrà veure on situen el seu llistó moral. Això significa que Camps ha mentit reiteradament en seu parlamentària. Van quedant ben nuets, davant l'opinió pública.

—Dimecres vinent [aquest, per al lector] sereu reprovat a les Corts gràcies a la majoria absoluta del PP. Camps ja n'està fart, de vós.

—Si no presidira la Generalitat, diria que és un pobre home.

—El símil amb "Joan sense Por" és pueril i contraproduent. El conte acaba amb un pool d'aigua freda.

—La cosa més greu és la manera com sura el rerefons moral d'aquest personatge. Dia rere dia presenciem un *striptease* moral de Camps.

—Si de tot açò no n'ix una millora electoral significativa del PSPV-PSOE, a què es deurà?

—És clar que el PSPV avançarà posicions, i moltes.

—Les enquestes no prediuen això.

—Quines? Les del PP?

—Les d'*El País*, *Público* i el CIS.

—Són mostres molt reduïdes, no se'n poden extraure conclusions. El PSPV avançarà, no en tinc cap dubte. Tindrem un resultat molt important en aquesta comunitat. La gent valorarà la nostra feina. Diuen que no som alternativa, però el dia 11 vam presentar un programa econòmic potent. Malgrat tot, el nostre únic punt programàtic ben bé podria ser la recuperació del funcionament de les institucions democràtiques valencianes.

—Us votarà el zaplanista Ripoll, si el candidat del PP acaba essent Camps?

—El vot és lliure, personal i secret. Demaneu-li-ho a ell [riu].

Victor Maceda